

ಒಂಟಿತನಕ್ಕೆ ಮದ್ದಲ್ಲಿದೆ...

ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಮನುಷ್ಯತ್ವದ ಲಕ್ಷಣ ಅಲ್ಲ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ತಂದಿಡುವ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಲಭ್ಯವಿರುವ ಎರಡು ಅವಕಾಶಗಳೆಂದರೆ, ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಸ್ವಯಂ ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತರುವ ಬದಲಾವಣೆ ದೀರ್ಘಾವಧಿಯ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಬಲ್ಲದು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ವರ್ತನೆ, ನಡವಳಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂ ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಸದಾ ಇದ್ದೇ ಇದೆ.

ಮೊನ್ನೆ ಪದ್ಮಮನಿಗೂ ಅವರ ಮಗನಿಗೂ ಜೋರು ಜಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಯಿತು. ಪದ್ಮಮ್ಮ ದೇವರ ಪೋಷಣೆ ಬಳಿ ಹಣದ ಕೆಲವು ಗಂಟುಗಳನ್ನು ಇರಿಸಿದ್ದರು. ಪೂಜೆ ಮಾಡುವಾಗ ಅವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ ಮಗ, ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ. ಹಣವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನಾಗಿ ಕಟ್ಟಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ತೀರಿಸಬೇಕಾದ ಹರಕೆಯ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲಾಗಿತ್ತು. ಉರುಳು ಸೇವೆ, ಸಹಸ್ರ ನಾಮಾರ್ಚನೆ, ಗುರುವಾಯಿಯಾರು ಭೇಟಿ... ಹೀಗೆ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಕಟ್ಟುಗಳ ಚೀಟಿ ಓದಿ ನೋಡಿದ್ದೇ ಮಗನಿಗೆ ರೇಗಿಹೋಯಿತು. '75 ವರ್ಷವಾಗಿದೆ ನಿನಗೆ. ಉರುಳುಸೇವೆ ಮಾಡ್ತೀಯಾ?' ಎಂದು ಗದರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪದ್ಮಮ್ಮ ಹೊರಜಗಲಿಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಮೌನವಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಅವರು ಆತಂಕ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕವಿದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಹರಕೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತೀರಿಸಬಲ್ಲೆನಾ ಎನ್ನುವುದು ಅವರ ಆತಂಕಗಳ ಪಾಲಿಗೆ ಸೇರ್ಪಡೆಯಾಗಿರುವ ಹೊಸ ಆತಂಕ.

ಇನ್ನೊಂದು ಘಟನೆಯನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಕರಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ದೈವಗಳಿಗೆ ಹರಕೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ವಾಡಿಕೆ ಇದೆ. ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಕೊರೋನಾ ಸೋಂಕಿನ ಅಟ್ಟಹಾಸದ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಟೀವಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ಹೆದರಿಕೊಂಡ ಮೈನಕ್ಕ, ಬೆಳಿಗ್ಗೆ

ಸ್ನಾನವಾಗಿ ದೇವರಿಗೆ ದೀಪ ಹಚ್ಚುವ ಮುನ್ನ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕರೆದರು. 101 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು, ಮುಂಬೈಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಮಗಳು ಅಳಿಯ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ಸುಖವಾಗಿದ್ದರೆ ಮನೆಯ ದೈವಕ್ಕೆ 'ಕೋಲಸೇವೆ' ಅರ್ಪಿಸುವುದಾಗಿ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ತುಂಡು ಭೂಮಿಯ ಕೃಷಿಯನ್ನು ನಂಬಿ ಜೀವನ ಮಾಡುವ ಅವರ ಮಗ ಕೇಶವ ಕಂಗಾಲಾಗಿ ಹೋದ. ಕೋಲಸೇವೆ ಎಂದರೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಖರ್ಚು. ಈ ದುರಿತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಗೆ ನಿಭಾಯಿಸಲಿ ಎಂದುಕೊಂಡು, 'ಅಮ್ಮ, ಈ ದುಡ್ಡನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇಟ್ಟುಬಿಡು. ಮುಂಬೈಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ಕೋಲಸೇವೆಗೆ ಅವರ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದು ನಂತರ ಇದೆಲ್ಲ ಮಾಡು' ಎಂದು ದಬಾಯಿಸಿದ. ದೈವದ ಸೇವೆಗೆ ಮುಂದಾಗದೇ, ಕೇಶವ ನೋಡುವವರ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನಿಜಕ್ಕೂ ಕೆಟ್ಟವನಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಆದರೆ, ಈ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಕೇಶವನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಿಂತೂ ಯೋಚಿಸಬೇಕಲ್ಲವೆ?

ಪುಟ್ಟ ಪುಟ್ಟ ಕನಸುಗಳಿರಲಿ

ಹೌದು, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಷಯಕ್ಕೂ ಹಲವು ಆಯಾಮಗಳಿವೆ. ಈ ಅರಿವಿನೊಂದಿಗೆ ಹಿರಿಯರ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಯುವ ತಲೆಮಾರು ನಿಲ್ಲಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಅವರಲ್ಲಿ ತಾಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಲವಿರುತ್ತದೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅಷ್ಟ ಅಮ್ಮನಿಗಾಗಿ ಬದುಕಿನ ಓಟದ ನಡುವೆಯೂ ಒಂದಿಷ್ಟು ಪುರುಸೊತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಇರುವ ಒಂಟಿ ವೃದ್ಧರಿಗಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯವನ್ನು ಮೀಸಲಿಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಡಿಜಿಟಲ್ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪಳಗಿಲ್ಲದ ಹಿರಿಯರು ಮಾತನಾಡಲು ಹವಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ಡಿಜಿಟಲ್ ಯುಗದ ಜನರು ಅದನ್ನು 'ಗಾಸಿಪ್' ಎಂದು ನಿರಾಕರಿಸಿಬಿಡುವುದುಂಟು. ಆದರೆ

ಹಿರಿಯರ ಬದುಕು ಇರುವುದೇ ತಮ್ಮ ಸುತ್ತಲಿನವರ ಒಳಿತು ಕೆಡುಕುಗಳನ್ನು ಭರಪೂರ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ. ಬದುಕಿನ ಕತೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಆತಂಕಗಳಿಗೆ ಒಂಟೊಂದು ಉತ್ತರಿಸುವ ಸಮಯವಿರಲಿ. ಆಪ್ತರು ತೀರಿಕೊಂಡ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿದಾಗ ಅವರು ಖಿನ್ನರಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವಷ್ಟು ವ್ಯವಧಾನವಿದ್ದರೆ, ಆ ಹೊತ್ತು ಅವರೊಡನೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಮಾತುಕತೆ ನಡೆಸಬಹುದು. 'ಲಾಕ್ ಡೌನ್ ತೆರವಾದ ಕೂಡಲೇ ನಿನ್ನ ಫ್ರೆಂಡ್ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬರೋಣ' ಎಂದು ಅಮ್ಮನನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಬಹುದು. 'ಅಪ್ಪ, ನೀನು ಓದಿದ ಶಾಲೆ ಈಗ ಎಷ್ಟೊಂದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿದೆ ಗೊತ್ತಾ? ಎಲ್ಲ ಸರಿಯಾಗಲಿ, ಒಂದು ರೌಂಡ್ ಹೋಗೋಣ' ಎನ್ನುವ ಕನಸನ್ನು ಅವರಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತಬಹುದು. 'ಬಾ ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟದ ರಾಕೆತುಮಾರ್ ಪಿಚ್ಚರ್ ನೋಡೋಣ ಇವತ್ತು' ಎಂದು ಯುಟ್ಯೂಬ್ ಚಾಲೂ ಮಾಡಿ ಅಣ್ಣಾಪ್ಪ ಸಿನಿಮಾವನ್ನು ಮನಮಂದಿಯೆಲ್ಲ ಒಟ್ಟಾಗಿ ನೋಡಬಹುದು.

ಮನಸ್ಸಿದ್ದರೆ ನೂರು ಮಾರ್ಗ

ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರನ್ನು ನಾವು ಹೇಗೆ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳೂ ಗಮನಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಿರಿಯರನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಇದಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರೇರಣೆ ಇನ್ನೇನು ಬೇಕು? ಇಂದಿನ ಮಕ್ಕಳು ನಾಳಿನ ಯುವಕರು. ಇಂದಿನ ಯುವ ತಲೆಮಾರು ನಾಳಿನ ಹಿರಿಯ ನಾಗರಿಕರು. ಈ ಅರಿವು ಸಂಬಂಧಗಳ ಬಗ್ಗಿನ ನಮ್ಮ ಅರಿವು ಮತ್ತು ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಗಾಢಗೊಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿ: feedback@sudha.co.in